

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΘΑΟΣ ΜΟΥΣΩΝ-ΝΙΚΗΣ ΑΡ. 2

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΑΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ

10 ΛΕΠΤΑ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ

Έν Έλλάδι, έτησια Δρ. 6

» » εξαμήνος » 4

Έξωτερικού έτησια Φρ. 10

» » εξαμήνος » 6

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Η ΦΥΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

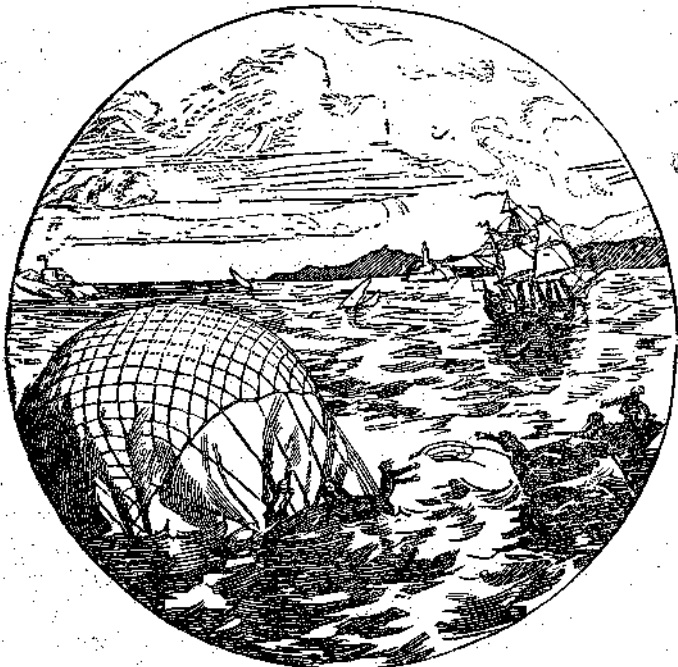
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αί δύο άνυψώσεις του αεροστάτου «Ουρανίας» εν Αθήναις, υπό Φ. Π. (μετά εικόνων). — Είς νέος οφθαλμός, υπό Flammariou. — Οί Διδάσκουροι. — Τό φίλημα, υπό Άστέρος. — Σωάνα Ραμώ, υπό Maurice de Fos. (Μετάφρασις μετά εικόνων). — Η Μούσα τής Κλεοπάτρας, υπό Ροϋ. — Η Πρωσία σωζομένη υπό μιᾶς Μυίας, — Διάφορα. — Ωφέλιμοι γνώσεις. — Παιδικόν Πνεύμα. — Έπιστημονικόν παίγνιον. — Άνταποκρίσεις κλπ.

ΑΙ ΔΥΟ ΑΝΥΨΩΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΟΥΡΑΝΙΑΣ», ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΕΡΟΣΤΑΤΩΝ

(Συνέχ. Ίδε προηγούμενον φύλλον)

Έν τῇ πρώτῃ άνυψώσει πάντες άντελήθημεν, ὅτι ὀλίγου δεῖν τὸ αερόστατον νὰ προσέκρουε πρὸς τὴν παρακειμένην οἰκίαν ἐλλείψει ἰσορροπίας, καὶ ὅτι ἐσώθη ἀπὸ τῆς πολλῆς ἀντιληπτικότητος καὶ ταχύτητός τοῦ κ. Σπελτερίνη, ὅστις ἐπρόφθασε νὰ ρίψῃ δύο σάκκους ἔρματος. Έν δὲ τῇ δευτέρᾳ άνυψώσει ἐπίσης πολλοὶ θ' άντελήθησαν, ὅτι ὁ φόβος μήπως θὰ πέσωσι ἐν τῇ θαλάσῃ ἠνάγκασε τὸν διευθύνοντα τὸ αερόστατον νὰ ἀνοίξῃ τὴν δικλείδα καὶ ἐκφύγῃ αἲριον, ἵνα κατέλθῃσι, καὶ ὅτι ἡ καθόδός των ἐξετελέσθη μετὰ

Αίσωσις τοῦ αεροναύτου Zambecari.

τόσης ταχύτητος, ὥστε ὀλίγον ἔλειψε νὰ πέσωσι ἀποτόμως εἰς τοὺς βράχους τῆς Ἀκροπόλεως.

Η άνυψώσις αεροστάτου πρὸς τὸν ὀρίζοντα καὶ ἡ δι' αὐτοῦ ἀνάβασις εἰς τὰ ὕψη ἀνδρῶν ζένων πρὸς τὴν αεροναυτικήν, εἶναι οὐχὶ μόνον ἐπικίνδυνον, ἀλλὰ καὶ ἀφροσύνη καὶ ὄ,τι ἀνόητον καὶ μωρόν. Τίς ἐγέρων καὶ νοήμων δύναται νὰ φαντασθῇ, ὅτι διὰ τοῦ ταξιδίου τούτου θὰ προσπορισθῇ διασκέδασιν ἢ τὸ μέσον νὰ κάμῃ παρατηρήσεις ὕψομετρικᾶς, βαρομετρικᾶς ἢ ὑγρομετρικᾶς, ἢ καὶ νὰ θαυμάσῃ ἀνέτως καὶ ἐν πλήρει λειτουργίᾳ τῶν αἰσθησέων του τὴν περιβάλλουσαν αὐτὸν ἀνωθὶ καὶ κάτωθι τῶς ἀγνωστον αὐτῷ φύσιν,

καὶ νὰ μεταδώσῃ εἴτα τὰς ἰδέας του πρὸς τοὺς συμπολίτας αὐτοῦ; Βεβαίως οὐδεὶς, καὶ ἂν τινες εὐρέθησαν, οἵτινες ἐπέβησαν τοῦ αεροστάτου καὶ συνεταξείδευσαν καὶ συνοπέφερον βεβαίως θὰ μετεμελήθησαν καὶ σχεδὸν ἀναιμικοὶ καταστάτες καὶ περίτρομοι ἐν ὄρα τῆς αεροπορίας των, δὲν θὰ ἔβλεπον τὴν στιγμὴν τῆς ἀβλαβοῦς καθόδου των πρὸς τὴν ποθητὴν γῆν!

Τὸ αερόστατον ἐνέχει πλείστους κινδύνους, ὅσους δὲν δύναται τις νὰ φαντασθῇ εἶναι ἐφεύρεσις οὐχὶ μόνον ἀτελής, ἀλλὰ καὶ ἥτις ἀπεσκορακίσθη καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιστήμην καὶ ἀπὸ τὴν φύσιν αὐτὴν! Οἶόν βάσανον καὶ μαρτύρια αἰσθάνεται τις κατερχόμενος διὰ τῆς καταδυτικῆς μηχανῆς ἐν τῷ πυθμῆνι τῆς θαλάσσης, τὰ αὐτὰ ἴσως καὶ πλείω δοκιμάζει ἀνερχόμενος τὰ ὕψη. Ποῦ λοιπὸν τὸ θέλημα τῶν τοιοῦτων αεροβασίων; ποῦ ἡ γαλήνη καὶ ἀταραξία τοῦ πνεύματος; Ἄν, κατὰ τινας, ὁ Φλαμμαρίων ἐξύμνησε τοιαύτην ἡδονὴν, ὁ Ὀρφεὺς ὑπερύψωσε τὸν Ἄδην, καὶ ἂν καὶ μέχρις ἐκεῖ εὐρεθῇ ἠλεκτροδόμος τις δὲν θὰ λείψουν βεβαίως οἱ ταξιδιώται, πλὴν οὐδεὶς θὰ ἐπιστρέψῃ.

Τὸ αερόστατον δὲν ἐτελειοποιήθη, οὔτε θὰ τελειοποιηθῇ. Αὐτὸ μᾶς λέγει ἡ πείρα, αὐτὸ μᾶς λέγει καὶ ἡ ἐπιστήμη, ἐπομένως ἡ αεροπορία εἶναι αεροβασία, ἡ δὲ αεροβασία κινδυνος ἐν κινδύνοις. Ἀπὸ τοῦ 1783 ὅτε ἐπεχειρίσθη τὸ πρῶτον ἐναέριον ταξίδιον ὑπὸ τοῦ Pilatre des Rosiers, ὅστις μετὰ πολλοὺς ἀγῶνας κατόρθωσε νὰ λάβῃ τὴν ἀδειαν τῆς άνυψώσεώς του, ἐμποδιζομένης ὑπὸ τοῦ Λουδοβίκου XVI, ἕνεκα τοῦ ἐπικινδύνου αὐτῆς, μέχρι σήμερον, ἡ αεροδρομικὴ τέχνη οὐδὲ ἐν βῆμα προώδευσεν. Ἐκτοτε, ἤτοι ἀπὸ ἐνὸς καὶ ἐπέκεινα αἰῶνος, τίποτε δὲν μετεβλήθη, τίποτε νεώτερον καὶ ἀσφαλέστερον δὲν ἀνεκαλύφθη. Ἡ αὐτὴ ὡς πάντοτε ὑφίσταται ποιότης τῆς αεροπόρου σφαίρας, συγκεκμημένης ἀπὸ μεταξωτοῦ ὑφάσματος περιεπιμμένης διὰ χρίσματος ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμου, τὸ ὅποιον καθίστησι τὸ ὑφάσμα ἀδιάβροχον, τὸ αὐτὸ σκαφίδιον ὑπάρχει καὶ νῦν, ὅπερ παρέχει τόσας εὐκολίας εἰς τὸν μηχανισμόν, τὸ αὐτὸ ἐλαστικὸν ἐπίπωμα, τὸ ὅποιον διευκολύνει τὴν κατὰ βούλησιν ἐκροὴν τοῦ αἲριου, ὅποταν ἡ σφαῖρα εἶναι πολὺ πεπληρωμένη ἢ ὅταν θέλῃ τις νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν γῆν, τὸ αὐτὸ δίκτυον, τὸ ὅποιον περιβάλλει τὸ περικάλυμμα τῆς σφαίρας καὶ διανέμει τὸ βάρος ἐφ' ὅλης τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς, τὸ αὐτὸ ἔρμα (σάκκοι ἐξ ἄμμου), τὸ ὅποιον διευκολύνει τὴν άνυψώσιν καὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ τόπου τῆς καθόδου, τὸ αὐτὸ βαρόμετρον, ὅπερ δεικνύει τὸ ὕψος εἰς ὃ εὐρίσκεται τις, ἢ αὐτὴ ἀγκυρα ἥτις προσηλῶνει τὴν σφαῖραν πρὸς τὴν γῆν, τέλος τὰ αὐτὰ ὡς πάντοτε, ἔκτοτε καὶ νῦν ἀπευκταῖα ὑφίστανται.

Οὐδὲν λοιπὸν μετεβλήθη. Ἄπαντες δὲ οἱ ἔκτοτε μέχρι τῆς σήμερον ἀναφανέντες αεροναῦται καὶ τὰ αερόστατα αὐτῶν κατεστράφησαν κακὴν κακῶς. Καὶ ἐφ' ὅσον μὲν οὗτοι ἐξ ἔρωτος πρὸς τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν πρόδοον αὐτῆς καὶ ἐκ καθήκοντος πρὸς τὴν πατρίδα θυσιάζουσιν ἑαυτούς, διαφέρει πολὺ τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ τὸ νὰ θυσιάζηται τις ἀνευ οὐδενὸς σκοποῦ εἶναι μωρὸν καὶ βλακῶδες! Ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἀνακαλύψεως τῶν αεροστάτων πολλοὶ άνυψώθησαν καὶ ἀβλαβεῖς κατῆλλον εἰς τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ πόσοι δὲν ἠκρωτηριάσθησαν ἢ δὲν ἐφρονεύθησαν!

Ὁ Pilatre des Rosiers καταπεσὼν ἐν Βουλῶνι κατεσυνητριβη, ἐκπνεύσας αὐθωρεὶ, διαρραγείσης τῆς σφαίρας. Ὁ Olivieri κατέπεσε καὶ ἐφρονεύθη εἰς τὸ Ὀρλεάν, άνυψωθείς ἐπὶ σφαίρας χαρτίνης γενομένης παρανάλωμα τοῦ πυρός.

Ο Mosment όμοιος κατέπεσε και έφονεύθη. Επίσης και ο Bittorf εις το Menheim. Ο Harris μη δυνηθείς να επικλίσθη τήν όπην του έπιπόματος κατέπεσε και κατασυνετριβή. Ο Sadler στερούμενος έρματος παρεσύρθη υπό του άνέμου επί της πόλεως Boston και προσκρούσας έφονεύθη όμοιος και ο Coking καταπέσων εξέπνευσε. Η κυρία Blanchard άτρόμητος αερονάυτης, είχε τήν άφροσύνην ν' άνέρχεται τήν νύκτα και άνάπη πυροτεχνήματα εις τή ύψη. Έν τινι όμως άνυψώσει αύτης διαδοθέντος του πυρός εις τήν αεροστατόν της, κατέπεσε και εξέπνευσε οικτρώς. Ο δέ Zambecari τή 1804 εν Βολώνη άνυψωθεί; τή μεσονύκτιον μετά τών κα. d'Andreoli και Grosseli, και άνελθόντες εις μέγιστον ύψος παρεσύρθησαν υπό τής καταιγίδος, τή αεροστατόν διατριπήθη υπό τής βροχής, και μετά φοβερών άγωνιών εν τή ψύχει έπεσαν εις τήν θάλασσαν, όπουθεν εύτυχώς περισυλλέχθησαν ήμισθάνεις υπό διερχομένου πλοίου τήν έπισώσαν.

Τή 1812 όμοιος ο Zambecari έπιχειρήσας έτέρην άνυψώσιν του, και προσκρούσας του άεροδρόμονος εις δένδρον κατέπεσε και έφονεύθη. Τή 1845 ο αερονάυτης Gomalehen, άνυψωθείς εν Κωνσταντινουπόλει και παρασυρθείς πρός τήν θάλασσαν έγένετο άφαντος. Τή 1849 ο Francisque Arlan, ύψώθη εν Βαρκελώνη και δέν επανήλθε πλέον. Φαίνεται ότι άπωλέσθη εν τή Μεσογείω θαλάσση. Ο Prince άνυψώθη εις Παρισίους τή 1870, κοιμών τήν άλληλογραφίαν εις τους πολιορκουμένους, πλην ούτος μόνος εν τή θαλάσση επνίγη, ή δέ άλληλογραφία διασώθη υπό τινος διερχομένου πλοίου. Κατά τήν αυτή έτος ο Lacaze έσχέ τήν ίδίαν τύχην, άπό διέτρεξε τήν Γαλλίαν όλην εναιερίως. Ο Foy τή 1885 άπέθανε κατά τήν γενομένην άνυψώσιν του εν Lorient. Τρεις ήμέρας μετά τούτο ο Άμερικανός Gower, ο γνωστός έφευρτής του τηλεφώνου άπωλέσθη εν τή θαλάσση μετά τήν εκ Cherbourg άνυψώσιν του. Τό έπόμενον έτος ο Lhoste άνυψώθη εν Cherbourg, και όλίγου δευ να καταπέση εις τήν θάλασσαν. Διεσώθη δέ δια μέσου τής πλωτής άγκύρας, ως παρίστησι ή παρατιθέμενη εικόνα. Τή 13 όμως Νοεμβρίου του 1887 άνυψωθείς από του καταστήματος του φωταερίου εν Παρισίους, μετά τών συντρόφων του Mangot και Archdeacon, δημοθύθησαν πρός τήν Μάγχην, πλην έχραγείσας καταιγίδος κατέπεσαν εις τήν θάλασσαν, όπου και οικτρώς άπέθανον, μη προφθάσαντος του διερχομένου πλοίου «Πρίγκηφ Λεοπόλδος» να συνδράμη αύτους.

Τή τελευταίον τουτο αεροναυτικόν ναυάγιον είναι τή τελευταίον και φρικτότερον πάντων, μεθ' όλας τās νομιζόμενας τελειοποιήσεις και έφευρέσεις επί του αεροστάτου, κίτινες όμως ως άνωτέρω εξέθεμεθα, κατ' ούδέν ουσιαστικώς σχεδόν διαφέρουσιν τών γενομένων πρὸ ενός αιώνος. Αι δέ άλλεπάλληλοι άποτυχίαί πείθειν ήμās άρκούντως, ότι ή δι' αεροστάτου άνυψώσις ανθρώπων πρὸς τήρην και διασκέδασην, είναι άφροσύνη άκαταλόγιστος και ούδέν πλέον.

φ. Π.

ΕΙΣ ΝΕΟΣ ΟΦΘΑΛΜΟΣ

Σπουδαία ανακάλυψις έγινετο εσχάτως, ήτις εξέπληξεν άπαντα τόν αστρονομικόν κόσμον.

Πρόκειται περί νέου τινός τεχνικού οφθαλμού, έχοντος ενός περίπου μέτρου διάμετρον και δεκαπέντε βάθος και ο μόνος κρυσταλλοειδής αυτού φακός αποτελείται υπό παμμειγθούς υελλίνου φακού, ο δέ άμφιβληστροειδής χιτών εξ ευαισθητοτάτης τινός χημικής πλακός.

Όντως γιγάντειος οφθαλμός, ον άν ήτο δυνατόν να έχη άνθρωπος, έδει να έχη άνάστημα 100 μέτρων!

Ο οφθαλμός ούτος έχει τέσσαρα σπουδαία προσόντα: βλέπει α) ταχύτερον β) μακρότερον, γ) περισσύτερον, και δ) όπερ κυριώτερον και πολυτιμότερον πάντων δια τήν αστρονομίαν, άποτυπώνει και διατηρεί πᾶν ο,τι βλέπει. Ούτως εις χιλιοστημόριον του δευτερολέπτου φωτογραφεί τόν ήλιον, τās κηλίδας αυτού, τās δίνιας, τās όρεινας φλόγας κ.λ. δι' άνεξιλείπτου εικόνας. Διευθυνόμενος δε πρὸς οιονδήποτε σημειον του ούρανού, και εν σκοτεινοτάτη νυκτί, ανακαλύπτει εις τās άβύσσους του άπειρου άστέρων, πλανητικᾶ σπητήματα και κόσμους, ος ούδέποτε ήμέτερος οφθαλμός ήθελε δύνηθη να ίδη δι' οιονδήποτε τηλεσκοπίου. Πρὸς δε, ο,τι άδύνατον μιν ν' άντιληφθώμεν εις διάστημα δευτερολέπτων τινῶν, εκφεύγον τής ήμετέρας προσοχής και άντιλήψεως, ο νέος ούτος οφθαλμός, όσφ περισσύτερον μένει προσηλωμένος πρὸς τήν άπειρον, τόσφ καλύτερον και άνευ κόπου κατακτά και συλλαμβάνει αυτό. Έν φ' δέ ο ήμέτερος οφθαλμός στιγμιαίως κρατεί τήν εικόνα άντικειμένου τινός, ο οφθαλμός ούτος διατηρεί επί τής πλακός αυτού ο,τι ειδεν, άρκεί να άλάσσηται εκάστοτε ο χιτών αυτού, διότι ο νέος ούτος οφθαλμός ούδέν άλλο είναι ή φωτογραφικός οφθαλμός. λ. χ. φονεύσατε άκαριαίως και αίφνηδίως άνθρωπον άμερίμηνως καθήμενον και βλέποντα πρὸς άνοικτόν παράθυρον ζωηρώς φωτιζόμενον, έξορύξαιτε κατόπιν τους οφθαλμούς και βυθίσατε αυτούς εν διαλύσει στυπτηρίας* οι οφθαλμοί ούτοι θέλουσι διατηρήσει τήν εικόνα του παραθύρου μετά τών σιδηρών αυτού κηλιδίων, παραθυροφύλλων κλπ. Τούτ' αυτό συμβαίνει και εν τή ανακαλυφθέντι τούτω οφθαλμῷ, με τήν διαφοράν ότι ούτος συγκεντρὸι ακτίνας πολύ μακροτέρας.

Οι έπιστημότεροι αστρονόμοι του κόσμου συνήλθον εσχάτως εν τή αστροσκοπείῳ τών Παρισίων, να άποφασίσωσι τήν άμεσον αύτου εφαρμογήν, πρὸς τόν σκοπόν νέας και άκριβοῦς μελέτης του άστερόεντος ούρανού. Έξάίτια άποτυπώματα τής Σελήνης, του ήλιου, τών άστέρων, νεφελομάτων κλπ., κατετέθεισαν εν τή συνεδρίῳ τούτω τών αστρονόμων, έκθύμβων εκ τής νέας ταύτης ανακαλύψεως. Τινά εξ αυτών εικόνησαν τήν όρη και τους κρατήρας τής Σελήνης ούτως, ως εις εβλεπέ τις αύτους από 40 λευγών άποστάσεως.

Σήμερον φωτογραφοῦσι τās αστραπάς, και βλέπει τις εν άνέσει επί του χάρτου τās ιδιοτροπίας του ήλεκτρικού σπινθηρος, διασχίζοντας τόν εναιέριον Όκεανόν μεθ' όλων τών λεπτομερειῶν αυτου, φωτογραφοῦσιν άμαξοστοιχίαν βαινουσάν μεθ' όλης αυτης τής ταχύτητος, φωτογραφοῦσι τήν σφαιραν έξερχομένην του πυροβόλου. — Ο τεχνητός ούτος νέος φωτογραφικός χιτών βλέπει εν τούτοις ταχύτερον και καλλήτερον, και δι' άντιθέτου όλως ιδιότητος εισδύει εις τās άβύσσους, άς ούδεν ν' άντιληφθώμεν, πολλῶ δ' όλιγώτερον να βλέπωμεν ήδυνάμεθα πρότερον, και τούτο είναι τὸ μᾶλλον έκπλήττον τόν σοφόν κόσμον.

Διά τών μέχρι τούδε γνωστών αστρονομικῶν φακῶν διάμέτρου 30 εκατοστομέτρων και μήκους 3 και ήμισος μέτρων ανακαλύπτομεν τους άστέρων μέχρι του δεκάτου τετάρτου μεγέθους, ήτοι τεσσαράκοντα τέσσαρα εκατομμύρια άστέρων πάσης φύσεως και εν χρόνῳ άνυπολόγιστος μακρῷ· ενφ' δια του νέου φωτογραφικού χιτώνος, εν σμικροτάτῳ χρονικῷ διαστήματι, λαμβάνομεν άποτυπώματα τών πλησίων ως και τών άπωτάτων ούρανίων σωμάτων δια θαύμασιας ακρίβειας

και ταχύτητος. "Ο,τι δε δι' άπειρων κόπων καταρθούτο μέχρι του νῦν, ήδη δυνάμεθα να τὸ άποκτήσωμεν εν άνέσει και εύκόλως" και τέλος ο,τι ή παρατηρητική αστρονομία καταρθού ν' άπειροσύνει εν διαστήματι πολλῶν αίωνων, ο νέος οφθαλμός άποτυπώνει αύτὸ ταχίστα επί παμμειγθούς χάρτου.

Άλλά τὸ θαυμασιώτερον άρχεται εντεύθεν. Ουδέποτε εν όλῃ τή ιστορίᾳ τής ανθρωπότητος είχαν δυνηθή να εισχωρήσωσι τοσοῦτον βαθείως εις τās άβύσσους του άπειρου. — Δια τών νέων ανακαλύψεων ή φωτογραφία δύναται ήδη να λαμβάνη αιανδήποτε εικόνα ούρανίου σώματος, εν οιαδήποτε άποστάσει. Τις δε οίδεν άν εν ταίς νέαις φωτογραφικαίς εικόναί τής Άφροδίτης και του Άερος νεώτερα τις έφευρέσεις δέν θέλει κατορθώσει ν' ανακαλύψη ποτε τους κατοίκους αυτών;

Η δύναμις του νέου τούτου οφθαλμού εξικνεΐται μέχρις άκαταλόγιστου μέχρι τούδε εν τή άπειρῳ άποστάσει. Έάν άστὴρ τις 15ου, 16ου ή 17ου μεγέθους, ή ήλιός τις ή άπομακρυς ήμῶν ήμῶν εις τοιαύτην άπόστασιν, ώστε τὸ φῶς αυτου να χρειαζήται χιλιάδας και ίσως εκατομμύρια έτών να φθάση μέχρις ήμῶν, καιτοι φέρων τήν άπίστευτον ταχύτητα τών 300 χιλ. χιλιομέτρων κατά δευτερολέπτον, φυσικῶς ο άστὴρ ή ο ήλιος ούτος δέν θα έγίνετο ήμῖν γνωστός άνευ τών νέων οργάνων τής νέας οπτικής. Και άν ο άστὴρ ούτος ήτο 18ης, 20ης, ή άνωτέρας τινός τάξεως, άπρόσιτος ταυτέστι και εις τās ισχυρότερα τηλεσκόπια, τί θα έγίνετο;

Τὸ φῶς τιοῦτου τινός άστέρου ή ήλιου ταξειδεύει από εκατομμυρίων έτών εως οὐ φθάη μέχρις ήμῶν. Ίσως δε οτε ή ακτίς φωτός, ή μέλλουσα να δώση επί του χιτώνος του νέου οφθαλμού τήν εικόνα του άστέρου εκεινου ή του ήλιου, άνεχώρησεν εκειθεν, να μη υπήρχεν ακόμη ή γῆ, ή και να εύρίσκετο εν αρχῇ τής γενέσεώς της· ώστε ή νέα αυτη φωτογραφική πλάξ ήμās εις τὸ παρελθόν του σύμπαντος· άφ' ου δε τοσοῦτος χρόνος απαιτείται να μία ακτίς φθῶσιν εκειθεν μέχρις ήμῶν, βεβαίως εν τή δρόμῳ αυτης εξελίσσεται άπασα ή ιστορία τής γῆς· εν δε τή ιστορίᾳ ταυτη, ή τής ανθρωπότητος όλως αντιπαραβαλλομένης πρὸς κύμα φωτός. Και τὸ παραδοξότερον, ότι εν τή χρόνῳ τούτῳ ο άπομακρυς ήμῶν ήλιος, ο σήμερον φωτογραφοῦμενος, ίσως να μη ύπάρχη πλέον και να εσβέσθη πρὸ πολλῶ. Η σὺγχρονος αστρονομία βυθίζει ήμās εις πέλαγος ανακαλύψεων.

Διά ταχύτητος αστραπῆς ήθέλωμεν χρειασθῆ εκατομμύρια έτών δια να φθάσωμεν εις τὰ μέρη, ενθα λάμπουσιν οι άπομακρυς ήμῶν εκεινοι ήλιοι, και άν ήθέλωμεν φθάση εις ένα τούτων, ούδεν εν βήμα ήθέλωμεν προχωρήση πρὸς τὰ όρια του άπειρου· διότι τὸ άπειρον είναι άνευ ορίων και άνευ μέτρου. καθ' όλας δε τās διευθύνσεις καιτα πληθῆς κόσμων, εις ένα τών οποίων ύπάρχει και ή ήμετέρα γῆ.

Διά τούτων ήδυνάτο τις να φαντασθῆ ότι ο άνθρωπος νους έτελειοποιήθη και όμως βλέπομεν έαυτους υλιστάς χωρηίς να γινώσκωμεν ούδεν λέξιν τής ουσίας και τών συστατικῶν τής ύλης, και πνευματιστάς, χωρίς να γινώσκωμεν περι τής φύσεως του πνεύματος. — Έν τούτοις ο μικροσκοπικός ούτος πλανήτης είναι άκρια εύρύς δια τήν άντιλήψιν του ήμετέρου νοός, όστις έχει πολλά έτι εν τούτῳ να διερευνήση, πρὶν ή ζητήση να κατανοήση τήν φύσιν τών άπομακρυς ήμῶν άστέρων και ήλιων. Εύκτατον βεβαίως ήθελεν εΐσθαι παρά τοίς αστρονόμοις, να οι κυβερνήται, βασιλεῖς, πολιτικοί, νομοθέται κ.λ.π. κατενόουν τήν άρμονίαν ενός ούρανού χάρτου. Η δέ ήμερος έρευνα και κατανόσις τής άρμονίας του άπειρου ήθελεν ώφέλιμῳ άσυγκρίτως μείζον βαθμῷ τήν ανθρωπότητα ή σύμπαντα τὰ συνεδρια και αι συνετυχεῖς μοναρχίαν και διπλωματών. Έάν έγίνωσκον, πόσῳ μικροσκοπική είναι ή γῆ, ίσως θα ήσυχολούντο μᾶλλον εις τήν γενικὴν ειρήνην τών ανθρώπων, οτινες έχουν σιν άνάγκην τών δώρων τής πνευματικῆς ζωῆς.

Άς έλπισωμεν εν τούτοις, ότι ο νεωστὶ ανακαλυφθείς φωτογραφικός οφθαλμός θέλει άποκαλύψη πλείστ' όσα ούρανια μυστήρια, πρὶν ή αι έπιστήμια καταρθώσωσι να καταμετρήσωσι τὸ μέγεθος νέου τινός ανακαλυφθησομένου άστέρου.

Flammarion

ΟΙ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙ (1)

Ο κ. Banquiu έκοινοποίησεν εσχάτως τή Μετεωρολογική Έταιρίᾳ τής Σκωτίας τās υπ' αυτου γενομένης παρατηρήσεις επί τών Διοσκούρων (τελώνια), επί τής κορυφῆς του όρους Bon-Nevis, εν Σκωτίᾳ.

Ο φυσιοδίφης ούτος επεχείρησεν εν ώρα χειμῶνος και νυκτός 15 τοιαύτας παρατηρήσεις, και δίδωσι ήμῖν τās ακολούθους περι τών φαινομένων τών Διοσκούρων εξηγήσεις.

«Οι Διοσκουροι ούδεν άλλο είναι ή κυανόλευκοι γλωσσαι πυρός αιτινες ύψονται υπέρ τήν κορυφήν τών καπνοδόχων, τών αλεξικεραυνών, τών ισθῶν τών πλοίων, τών ύψηλῶν βάδων, και εν γενεί παντός ύψηλοῦ και αιχμηροῦ άντικειμένου, και έχουσι μήκος 10—15 χιλιοστομέτρων.

«Κατά τās παρατηρηθείσας δε έπιμελῶς μετεωρολογικῶς περιπτώσεις, αιτινες προηγουνται, έπονται ή συνοδεουσιν τήν εμφάνισιν αυτών, εξήγηθη τὸ εξῆς συμπέρασμα.

«Οι Διοσκουροι αναφανοῦνται ιδίως όπταν αίφνηδία βαρομετρική κατάπτωσις επέρχεται εν μέσῳ καιρῷ συνεφώδη. «Η κρᾶσις τής ατμοσφαιρας χαμηλοῦται ταχέως 16 ώρας πρὸ του φαινομένου τούτου, ο δε άνεμος επικρατεί πάντοτε δυτικῶς, άφου τὸ πρῶτον φυσᾶ νοτιοδυτικῶς και ειτα βορειοδυτικῶς μέχρι τέλους του φαινομένου.

«Η βροχῆ ακολουθεῖ πρὸ και μετά τήν εμφάνισιν, οτε επέρχεται άνεμος καταιγίζων, (κοινῶς μουρούτι).

«Τέλος οι Διοσκουροι είναι φυσικῶν φαινομένων, του οποίου τὰ αίτια δέν εξιχνιάσθησαν εισέτι, και έπομένως ούδεις έπιστήμων ήδυνήθη μέχρι σήμερον σαφῶς και εν πεποιθῆσει να εκφέρη τήν αλάναστον γνώμην του· είναι δε ζήτημα τὸ όποιον οι μεταγενέστεροι ίσως θα λύσωσι σχετικῶς τή προοφ των φυσικῶν έπιστημῶν.

ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ

Περὶ τὰ μέσα του παρελθόντος αιώνος είχαν άφιχθῆ εις τὸ Ουπσάλ, νέος τις φοιτητής, υιός πτωχῆς χήρας, όστις ενεγράφη άμέσως εν τή Πανεπιστημίῳ τής πόλεως ταύτης. Ένφ' δέ ώραιαν τινά προίαν Κυριακῆς τινος περιεπάτει μετά τινων συναδέλφων αυτου φοιτητῶν του Πανεπιστημίου εν τινι δημοσίῳ κήρῳ, και συνωμίλουν περι διαφόρων άντικειμένων, αίφνης τὰ πρόσωπα πάντων έμεδίασαν επί τή εμφάνισει τής θυγατρὸς του πρυτάνεως του Πανεπιστημίου, ήτις πλήρης χάριτος, ώραιότητος και φαιδρότητος, εβάζει πρὸς αυτους, έρχομένη εκ τής εναντι αυτών καμένης δεινδοστοιχίας και πορευομένη μετά τής παιδαγωγῆς αυτης εις τήν εκκλησίαν. Άπροσδοκῶτως ο υιός τής χήρας, όστις ήτο ζωηρός και ευφυολόγος πάντοτε, λέγει πρὸς τους συναδέλφους αυτου: «Είμαι υπερβέβαιος, ότι ή κόρη αυτη θα μοι έδιδε εν φιλημα.»

Οι σύντροφοί του ανεκάγχασαν επί τή ανηκούστω ταυτη ιδέα. Εις δε εξ αυτών, υιός πλουσίου γονέως, λαβῶν τήν πρότασιν υπό σπουδαιοτέραν έσοπιν, τῷ άπαντᾶ:

— Φίλε μου, είναι άδύνατον πρᾶγμα, μάάλιστα δι' εσε, όστις τή είσαι παντελῶς άγνωστος. Καί τήν βίαν δε αυτην αν θλήσῃς να μεταχειρισθῆς, είναι χιμαίρα, διότι πρέπει να σκεφθῆς ότι εύρίσκεσαι εις δημοσίον μέρος, και...

— Τίποτε... έπιμένω εις τήν πρότασιν μου, και αν θέλης στοιχηματίουν.

Ο πλούσιος φοιτητής, πειραχθείς, έθεσεν άμέσως τὸ ζήτημα, όρισας και μέγα ποσόν ως άμοιβήν, πεπεισμένος ών, ότι ουχι μόνον δέν ήθελε καταρθώση τούτο ο νέος συνάδελφος του, άλλ' ότι μάάλιστα ήθελεν ύποστῆ και τās συνεπειάς τής άφροσύνης και τής αυθάδους τόλμης του.

— Λοιπόν, είμεθα σύμφωνοι, επανέλαβεν ο υιός τής πτωχῆς χήρας.

(1) Οι Διοσκουροι, ή τὰ τ ε λ ω ν ι α, κοινῶς λεγόμενα, είναι αι επί τών ισθῶν τών πλοίων συνήθως παρατηρούμενα μικραί φλόγες πυρός.

Ἀπεινώμενος δὲ πρὸς τοὺς ἄλλους συντρόφους του.
 — Εἶθε μάρτυρες, τοῖς λέγει.
 Καὶ ταυτόχρονας, ἐνῶ αἱ δύο νεάνιδες διήρχοντο πλησίον αὐτῶν, οὗτος ἀποχωρήσας τῶν συμμαθητῶν του, τὰς ἀκολουθεῖ ἀπαθῶς.

Ἡ περιέργεια καὶ στενωγορία τῶν φοιτητῶν αὐξάνεται. Μετὰ δέκα βημάτων πορείαν, ὁ πτωχὸς φοιτητὴς ἀποτείνει εὐγενῶς τὸν λόγον πρὸς τὰς νέας, αἰτινῶς ἀμέσως σταματῶσιν. Τότε ἀποκαλυφθεὶς, διὰ ταπεινοῦ καὶ ἐλευθέρου ὕφους λέγει πρὸς τὴν κόρην τοῦ πρυτάνεως.

— Δεσποινίς! ἀπὸ ὑμᾶς ἐξαρτᾶται νὰ γείνω πλούσιος!

— Καὶ πῶς τοῦτο; ἐρωτᾷ αὐτή, ὄλω; ἐπληκτός.

— Ἴδου Δεσποινίς. Εἶμαι πτωχὸς φοιτητὴς, υἱὸς πτωχῆς χήρας. Ἐὰν δὲ συγκατανεύσῃτε εἰς τὴν ἐπιθυμίαν μου, θὰ κερδήσω μέγα χρηματικὸν στοίχημα, τὸ ὅποιον θὰ συντελέσῃ νὰ ἐξακολουθήσω τὰς σπουδὰς μου, καὶ θὰ σώσω καὶ τὴν μητέρα μου ἀπὸ τῶν φοβερῶν στενωχωριῶν ἃς ὑφίσταται, τοῦ νὰ μοι ἐξοικονομηθῇ χρήματα. Ἐστοιχημάτισα ὅτι θὰ μοι δώσουν ἕνα φίλημα!...

— Ἐὰν ἡ ἐπιτυχία τῆς τύχης σας, καὶ ἡ εὐτυχία τῆς μητρὸς σας ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν μικρὰν ἀπαιτήσιν, τῷ ἀπαντᾶ μειδιῶσα ἡ ἀθῶα κόρη μετὰ χάριτος καὶ προθυμίας, εὐχαρίστως σὰς δίδω ὅ, τι ζητεῖτε.

Καὶ ἐρυθριάσασα, ἔτεινε τὴν ὥραιαν παρειὰν τῆς πρὸς τὸν νέον, ὅστις ἀθῶραι ἐναπέθεσε ἐπ' αὐτῆς τὰ χεῖλη του, καὶ ἔλαβε φίλημα εὐγνωμοσύνης καὶ σωτηρίας.

Μετὰ τοῦτο αὐτὴ μὲν εἰσῆλθε μετὰ τῆς παιδαγωγοῦ αὐτῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐνθὰ ἔκαμε δέησιν πρὸς τὸν Θεόν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας τῆς, ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας τοῦ νέου ἐκείνου· οὗτος δὲ ἐπιστρέψας πρὸς τοὺς φίλους του, ἔλαβε τὸ ὀρισθὲν χρηματικὸν ποσόν.

Ἐπανακάμψασα ἡ θυγάτηρ τοῦ πρυτάνεως οἶκοι, διηγῆθη εἰς τὸν πατέρα τῆς τὸ γεγονός.

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ὁ πρύτανης, ἐκ περιεργείας καὶ καθήκοντος, ἐκάλεσε παρ' αὐτῶ τὸν τολμηρὸν φοιτητὴν, ἵνα γνωρίσῃ τὸ εἶδος τοῦ ἀνθρώπου τούτου, ὅστις ἐτόλμησε νὰ φιλήσῃ τὴν κόρην του, καὶ τιμωρήσῃ αὐτόν, πλὴν οἱ εὐγενεῖς καὶ

ταπεινοὶ τρόποι τοῦ νεανίου συνεκίνησαν ὑπερβαλλόντως αὐτόν, ὥστε ἐζήτησε νὰ μᾶθῃ τὴν ἱστορίαν καὶ καταγωγὴν του. Ἀφοῦ δὲ τὸν ἔκουσε ἐπ' ἀρκετὸν χρόνον τὸν προσεκάλεσε εἰς γέφυρα εἰς τὴν οἰκίαν του.

Μετὰ ἔν ἔτος ἡ κόρη τοῦ πρυτάνεως συνεζεύχθη τὸν νέον. οὔτινος ὑπῆρξεν αὐτῇ ἡ σωτηρία καὶ εὐτυχία τοῦ μέλλοντός του.

Αὕτη δὲ ὁμοίως ἐγένετο εὐτυχῆς καὶ ἐπίδοξος, διότι σήμερον ὁ πτωχὸς υἱὸς τῆς χήρας, εἶναι εἰς ἕκ τῶν ἐπισημοτέρων Σουηδῶν φιλοσόφων.

Ἄσκη

Η ΜΟΥΜΙΑ ΤΗΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ

(Φιλοσοφία ἐπὶ τοῦ παρελθόντος)

Εἰς βῆθος εἴκοσι πέντε ποδῶν ὑπὸ τὸ ἔδαφος, ἀνεκαλύφθη ἀνελπιδίως, συνεπέξ τῶν γενομένων ἐσχάτως ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν ὑπὸ τῶν Ἀγγλων, ἐν Αἰγύπτῳ, εὐρύχωρον μνημεῖον, ἐνῶ ἀνευρέθη ἡ μούμια τῆς Κλεοπάτρας, τῆς Βασιλίσσης ἐκείνης τῆς ὠραιότητος, ὡς ὠνόμασαν αὐτὴν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ σύγχρονοι ἱστοριογράφοι αὐτῆς, τῆς πολυθελγῆτρον ἐκείνης γυναικὸς, ἥτις ἐταπεινώσε προ τῶν ποδῶν τῆς τοῦς κυριάρχας τῆς γῆς, Κλισσακ καὶ Ἀντώνιον, καὶ τῆς ἰδιοτρόπου τέλους μονάρχου, περὶ ἧς αἱ παραδόσεις ἐξέπληξαν τὸν κόσμον, διὰ τὰς ἐπικρατησάσας παρ' αὐτῇ, πολυτέλειαν, μεγαλειὸν, ἰσχύν, καὶ τὰς πομπώδεις θριαμβευτικὰς ἐορτάς.

Αἱ τοῦ πολλοῦ Καίσαρος μετ' αὐτῆς σχέσεις, ἡ ἐπὶ τούτῳ ἐπιταθείσα παρκαμὸνῃ αὐτοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καθ' ἣν κατὰ τοσοῦτον ἐγένετο ἐπιλήθμων τῶν σοβαρῶν ὑποθέσεων τοῦ ἐκτεταμένου αὐτοῦ Κράτους, καὶ τῶν πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ σύζυγον καθηκόντων, ὥστε ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ κατακρηθῇ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐναγυθῇ τὸ κόμμα αὐτῶν, καὶ ἡ μετὰ τῆς αἰσῆς καὶ ἡ διακονὴ τῆς περικαλλοῦς ταύτης γυναικὸς ἐν Ρώμῃ, ἐνθὰ ὁ Καίσαρ προὐκάλεσεν ἰθιυκὰς ἐορτάς, συμπόσια καὶ φρενητιώδεις ὑπὲρ αὐτῆς ἐπευφημίας τοῦ λαοῦ, εἰσὶν

ἀπὸ τῆς ἱστορίας γνωστὰι τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις, ἐκεῖνο ὅμως ὅπερ ἀγνωστοῦν ἴσως, εἶναι ὅτι μετὰ εἴκοσι αἰῶνων χρονικὸν διάστημα, ἀνευρέθη ὡς ἐκ τύχης τὸ μνημεῖον καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς, αἱ δὲ ἐπ' ἐκεῖνου ὑπάρχουσαι ἐπιγραφαὶ δὲν ἀφίονοι τὴν ἐλαχίστην περι τούτου ἀμφιβολίαν.

Τὸ σῶμα αὐτῆς εἶναι ἀπεξηραμμένον, τὸ πρόσωπον παραμορφωμένον καὶ ἀσπές, τὰ δὲ ἐκλεκτὰ καὶ εὐώδη μῦρα, διὰ τῶν ὁποίων εἶχον ραντίσει καὶ περιβάλλει αὐτὴν κατὰ τὴν τελετὴν τῆς ταφῆς τῆς καὶ ἀπέδιδον ὀσμὴν θείαν, ἥδη προξενούσι τὴν ἀποστροφὴν καὶ τὴν ἀηδίαν τοῦ θεατοῦ. Τοιαύτη εἶναι σήμερον ἡ θαυματουργὸς ἐκείνη γυνή, ἡ κατακτητὴς τῶν καρδιῶν, ἡ σειρὴν ἐκείνη, ἥτις ἐξῆσεν ὡς θεά, ἐν συνοδείᾳ μαχικῶν ἀπολαύσεων. Ὡστε πᾶν ὅ, τι ἦδη ἐναπομένει ἐξ ὅλης αὐτῆς τῆς ποιήσεως τῆς θυγατρὸς τῶν Πτολεμαίων, ἐν πραγματικότητι, εἶναι ἀπαχθὴς τις μορφή, ἐν σχηματικῷ τέρατος. Αἱ παγίδες, τὰ ἐγκλήματα, αἱ ἰδιοτροπίαι, ἐρωταί, τιμαί, ἡδοναὶ κλ. συνεκεντρώθησαν ἥδη ἐν σώματι μούμιας, εἰς ἀναπαράστασιν ἀσυγκρίτου ἱστορίας ἐν τοῖς χρονικοῖς τῆς ἀνθρωπότητος!

Δὲν θὰ ἦτο ἀρα προτιμότερον καὶ ὠφελιμότερον νὰ ἐκαλύπτετο ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ ἀνακαλύψαντος ἀγγλοῦ ἀρχαιοδιδου ἡ ἀπαισιος πλάξ τοῦ μνημείου τούτου καὶ νὰ ἐκρύπτετο διὰ παντός τὸ τῶς ἀγνωστον καὶ λησμονηθὲν τοῦτο σῶμα; τὸ ἀγνωστον τοῦτο ἀπόκρυφον; Πλὴν τῆς δύναται νὰ ἀνυχαιτίσῃ τὴν σπουδὴν τῶν διερευνητῶν τῶν τοιοῦτων μυστηρίων; Ὅποια εἰρωνεῖα τῆς εἰρακρίνης!

Ἐν τούτοις τὸ εὐρημα ἐθεωρήθη σπουδαῖον ὑπὸ ἑτέρας ἱστορικῆς καὶ ἀρχαιολογικῆς ἐπόψεως, τὰ δὲ Μουσεῖα τῆς Εὐρώπης διαφιλονοοῦσι τὸ γέρας, καὶ πλείσται ὅσαι διαπραγματεύσεις ἐνεργοῦνται περὶ τὴν μούμιαν τῆς θεῆς Κλεοπάτρας, ὡς πρὸς τὴν κατοχὴν αὐτῆς. Ἡ γυνὴ ἦν ἐν μόνον μειδιάμα ἐγέννα ἀμειλίχτα πάθη, καὶ ἐκήρυσσε δεινοῦς πολέμου προκίται ἥδη μετὰ πάροδον ὕψου δύο χιλιάδων ἐτῶν νὰ πωληθῇ ὡς περιεργον καὶ ἀρχαιολογικὸν ἀντικείμενον. Ἐκείνη ἦν ὁ Πλούταρχος ἐκάλει ἀμειλίχτων!

Τὴν ἐνθυμούμεθα ἐν τῷ περιχρῶσῳ αὐτῆς ἀνακτόρῳ, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ρίπτουσαν ἐντὸς ἀγγείου περιέχοντος ὄζου,

— Οἱ Ἀγγλοὶ πάντοτε μᾶς ἐβλάψαν, προσέθηκεν ὁ Κώστας, καὶ ἀντὶ τῶν τιμαλφεστάτων κειμηλίων μας, μᾶς ἔδωκαν.

— Ναί, ἤξεύρω, τὸν διέκοψεν ἡ δεσποινὶς Ραμῶ, σὰς ἐδώρησαν τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Ἀθηνῶν ὠρολόγιον.

Ἐκάγχασαν καὶ οἱ τρεῖς διὰ τὸ γέλοτον ἐπιπόνημα τοῦ Λόρδου Ἐλγίνου, ὥστε δι' ἐλευνοῦ τινὸς κτιρίου νὰ ἀντισταθίμῃ τὰ ἀνεκτίμητα ἱριστουργήματα τοῦ Φειδίου, τὰ ὅποια ἀναιδῶς ἐσύλευεν ἐκ τοῦ Παρθενῶνος.

Κατελθόντες διὰ στενῆς ἀτραποῦ ἐρῆσαν εἰς πεδιάδα, ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁποίας ὑπάρχει τὸ γὰνι τοῦ Δερβενάκι, πρὸς ἐνδιαίτημα δύο στρατιωτῶν, τεθειμένων ἐκεῖ ὡς φρουρῶν πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ τόπου.

Ἀφοῦ ἐπότισαν τοὺς ἵππους, ἔπευσαν νὰ κινήσωσι ἵνα, πρὶν νυκτώσῃ, διέλθωσι τὸ ἀπότομον ὄρος, τὸ χωρίζον τὴν πεδιάδα τοῦ Ἀργούς ἀπὸ τὴν τῆς Νεμείας.

Ἡ διάβασις ἐγένετο δι' ὁδοῦ πετρώδους καὶ σχεδὸν ἀδιάβατου, ὅτε μὲν ἐπὶ κρημνῶν βαινοῦσης, ὁδὲ δὲ διὰ μέσου βράχων, ἐφ' ὧν οἱ ἵπποις ἔσχιζον τὰ γόνατα. Οἱ δύο φρουροὶ στρατιῶται τοῦ Δερβενάκιου, κρατούμενοι διὰ τῆς ἀριστερῆς ἐκ τῆς οὐρᾶς τῶν ζῶων, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ κρατοῦντες τὰ ὄπλα τῶν, ἐκουσῶς συνάδεδυθαι αὐτοῦς· καὶ οὐ μόνον δὲν ἐφαίνοντο στενωχορούμενοι ἐκ τοῦ βαδίσματος τῶν ἵππων, ἀλλὰ, ἐμπνεόμενοι ἴσως ἐκ τῶν ἀναμνήσεων τῆς αἱματηρᾶς καταστροφῆς, ἦν ἐπήνεγκεν ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ὁ Νικητὰς κατὰ τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων ἑψαλλὸν ἄσματα εἰς τὴν ἐλευθερίαν.

χάρην παιδιᾶς, μαργαρίτην ἀξίαν δύο ἑκατομμυρίων, πρὸς ἀποσύνθεσιν. Τὴν ἐνθυμούμεθα φρομένην ἐπὶ τοῦ ἀρματος τοῦ Ἀντωνίου, ὑπὸ τοῦ ἰδίου τούτου, τοῦ μεγάλου στρατηγοῦ, τοῦ νικητοῦ τοσοῦτων μαχῶν, καὶ ἐκτελεστοῦ τῶν φαντασιῶν τῆς, μετημφισμένου εἰς γυναῖκα, καὶ κεκαλυμμένου διὰ πολυτέλειαν λίθων! Τὴν ἐνθυμούμεθα τέλος διγεγύρουσαν διὰ χροστῆς καρφίδος τὸν ἐν τῷ κνήστῳ κοιμούμενον ὄφιν, ἵνα τὴν δαγκῆσῃ εἰς τὸν βραχίονα καὶ μὴ μεταβῇ εἰς Ρώμην αἰχμάλωτος καὶ τεταπεινωμένη ἐν τῷ θριάμβῳ τοῦ κατακτητοῦ αὐτῆς!

Ἡδὴ ὁμως ταπεινοῦται ἐντελῶς ἐνώπιον τῆς ἀνθρωπότητος! Ἴδου αὐτὴ ἐξηπλωμένη, γυμνὴ εἰς τὰ ὄμματα ὄλων καὶ χρησιμεύουσα ὡς ὄργανον παντοίων ἀναδιψήσεων!

Ὅποια εἰρωνία τῆς περιέργου καὶ ἀμειλίχτου ἱστορίας ταύτης!

Ροδς

Η ΠΡΩΣΙΑ ΣΟΖΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΜΙΑΣ ΜΥΙΑΣ

Ἐν ἔτει 1760 ὅτε ὁ πρῶσιος στρατὸς ἐκινδύνευε μαχόμενος πρὸς τὰ ρωσσικὰ στρατεύματα, ἀγγελιοφόροι τινὲς ἐγνωστοποίησαν τῇ Τσαρίνῃ Ἐλισάβετ τὴν ἀληθῆ θέσιν τῶν Πρώσων. Αὕτη ἀμέσως συνεκάλεσε τὸ πολεμικὸν συμβούλιον, ὅπερ ἀπεφάνθη νὰ ἐπιτεθῇ αὐθιρὶ ὁ ῥωσσικὸς στρατὸς κατὰ τοῦ πρῶσιου. Πρὸς τοῦτο δὲ ἡ Ἐλισάβετ διέταξε ἕνα τῶν ὑπουργῶν τῆς νὰ γράψῃ πρὸς τὸν στρατάρχην νὰ συνάψῃ ἀμέσως τὴν μάχην. Ἐνῶ δὲ ὁ ὑπουργὸς ἔγραφε, παρετήρησεν ὅτι ἡ χεὶρ τοῦ εἶχε σταματήσει.

Πλησιάζασα ἡ αὐτοκράτειρα ὅπως ἴδῃ τί συμβαίνει, παρετήρησε μίαν μυῖαν, ἥτις εἶχε καθῆσει ἐπὶ τῆς γραφίδος τοῦ ὑπουργοῦ.

Τότε ἡ Ἐλισάβετ, οὐσα πολὺ δυσαιδέμων, εἶπεν εἰς τοὺς συμβούλους τῆς: «Κύριοι, ἀνακαλῶ τὴν διαταγὴν, διότι βλέπω θεῖον ἄγγελμα».

Ἡ Πρωσία ἐκ τούτου ἐσώθη, εἰς δὲ διάσημος ἀνὴρ εἶπεν ὅτι ἐὰν ἡ μυῖα δὲν παρουσιάζετο, ἡ Πρωσία δὲν θὰ ὑπῆρχε σήμερον ἐν τῷ κόσμῳ.

MAURICE DE FOS

ΣΩΣΑΝΝΑ ΡΑΜΩ

(Συνέχεια)

Αἱ νεάνιδες οὐδὲν εἶπον, οὔτε πρὸς ἀποδοχὴν, οὔτε πρὸς ἄρνησιν τῆς προτάσεως· ὁ δὲ Κώστας ἐνόμισεν ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐκλάβῃ τὴν αἰωπὴν των ὡς δείγμα συγκαταθέσεως· ὅθεν ἀνέλαβε τὴν ὁδηγίαν τῆς συνοδίας φιλοτιμούμενος νὰ συντάμῃ τὴν κόπωση τῆς ὁδοῦ δι' ἀρελῶν διηγῆσεων.

Κατὰ τὴν ἐκ τοῦ Κουτσοματιοῦ ἔξοδον, διέκριναν τὰ Κυκλώπεια τεῖχη τὰ ἐπὶ τῆς ἀρχαίας θέσεως τῶν Κλεωνῶν, ἔπειτα τὴν Νεμείαν· ἀλλὰ, μεταξὺ τῶν ἱερίων τούτων, αἱ συνοδοιπόροι εἶδον οὐχὶ ἀνευ φόβου, ρακένδυτον τινὰ ἀγρίαν-θροπον, ἐξερχόμενον ἐκ τινος σπηλαίου—ὅπερ ἦν Ἰσως τὸ καταφύγιον τοῦ Νεμείου λέοντος.

Ὁ Κώστας ἐγένωσκε τὴν ἱστορίαν τῶν ἀθλῶν τούτων· ἦτο εἰς ἕκ τῶν τραγλοδυτῶν ἀνθρώπων, ἰδόντων, ἄλλοτε εὐτυχιστέρας ἡμέρας, ἀλλ' εἶχε πρᾶξει μεγάλην ἱεροσυλίαν, καὶ ἐπισύρει ἐφ' ἑαυτοῦ τὴν θεῖαν δίκην.

Εἰς πάντα σχεδὸν τὰ μέρη τῶν βουνῶν, ἐνθὰ πολλοὶ ἀτραποὶ ἐνοῦνται, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον βλέπει τις μικροῦ μεγέθους ὑπαίθρια Παρεκκλησία, ἐφ' ὧν πῆγνυται σταυρὸς· ἐν μίᾳ δὲ τῶν πλευρῶν τοῦ ἱεροῦ μνημείου ἐντὸς κοιλώματος ὑπάρχει εἰκὼν ἁγία, ἐμπροσθεν τῆς ὁποίας καίει νυχθημερὸν κανδήλα. Οἱ διαβάται συνήθως κλίνουσι γόνυ ἐνώπιον τῆς εἰκόνος, καὶ ἀποθέτουσι λεπτὰ τινὰ ἐν τῷ κοιλώματι, πρὸς ἀγορᾶν ἐλαίου διὰ τὴν κανδήλαν, πιστεύοντες ὅτι οὕτω προφυλάττουσιν

ἐκυτοῦς ἀπὸ πύσης κακῆς συναντήσεως ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ εἰκονιζομένου Ἁγίου.

Ὁ ἀγρίανθρωπος οὗτος, ἰδιοκτήτης τοῦ παρὰ τῷ Παρεκκλησίῳ κτήματος, εἶχε τὴν συνείδησιν ἠσυχον, ὅτι ἐξετέλει ἀκριβῶς τὸ εὐσεβὲς τοῦτο ἔθιμον, ὅτε ὡς κακὸς τοῦ δαίμων, εἰς Ἀγγλος, διερχόμενος ἐκείθεν, παρετήρησεν ὀρεγχιλίμων τινὰ ἀρχαιότητα προσκεκολλημένην εἰς τὴν κανδήλαν τοῦ Παρεκκλησίου.

— Πιλληκάρι, τῷ λέγει, μοῦ πωλεῖς τὴν κανδήλαν ταύτην;

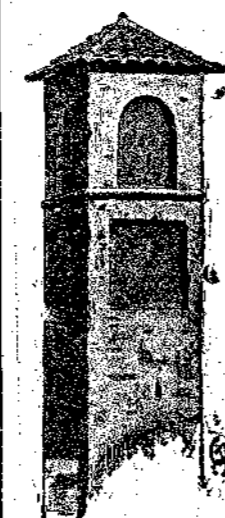
— Δὲν εἶναι δική μου· εἶναι τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

— Μπᾶ! καὶ τί νὰ τὴν κάμῃ ὁ ἅγιος μίαν ἐσπασμένην κανδήλαν; πάρε αὐτὴν τὴν λίραν· μετ' ἐν τάληρον ἀγοράσεις καινούριαν, καὶ σοῦ μένουσιν χαρὶς· λίαν δεκαπέντε δραχμαί!

Ὁ Ἀγγλος ἔλαβεν οὕτω τὴν κανδήλαν.

Ἄλλ' ὦ τοῦ θαύματος! Μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἡ οἰκία του ἐκᾶν ἀνφοκοδμήσεν αὐτὴν, ἀλλὰ πάλιν ἐγένετο παραλόγωμα τοῦ πυρός· καὶ πεντάκις ἐπὶ νέαι ἀλλεπᾶλληλοι πυρκαϊαί, κατ' ἀνεξήγητον τρόπον, ἠνάγκασαν αὐτόν νὰ κατοικήσῃ ἐν τῷ σπηλαίῳ μετὰ τῆς οικογενείας του, βέβαιος ὅτι τὸν τιμωρεῖ ὁ ἅγιος Θεόδωρος διὰ τὴν φοικτὴν ἱεροσυλίαν του.

— Ἀγγλος καὶ ἐδῶ! ἀνεκράξεν ἡ δεσποινὶς Ραμῶ, Ἀγγλος ἐφάμυλλος τῷ συμπατριῶτῃ αὐτοῦ Λόρδῳ Ἐλγίνῳ, ὅστις κατεγγύμνωσε τὰς μετώπας τοῦ Παρθενῶνος.

Η ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΖΩΙΣ ΜΗΤΡΙΚΗ ΣΤΟΡΓΗ

Ίδου συμβάν ούχι αδιάφορον, εις ό πρό τινας χρόνου έγένετο μάχης ό ιατρός Λερούζ εν Παρισίοις. Γαλή έχουσα γεογνά, άπερ δέν ήδύνατο νά πλησιάζη, διότι εξ άπροσεξίας την είχαν κλείσει εντός αυτοβολώνος τινος, άπεφάσισε νά πηδήσῃ από τῆς στέγης αυτού, όπερ έμέτρησεν ό άνω ιατρός: τó ζών έπασεν εντέλως καθέτως έχον τά μέλη συνεπτυγμένα άπό 10 μέτρων ύψους! Ουδέμια άμφιβολία, ότι τó ζών άναγκασθέν ήδύνατο νά κάμη πώσιν και διπλασιών διαστάσεων. Έκαστος δύναται νά φαντασθῃ πόσον ένστικτον είναι και παρά τοις αλόγοις ζωίσι ή μητρική στοργή.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Ίσορροπία ώου

Πάντες γνωρίζομεν την ύπό τού έφευρέτου Χριστοφόρου Κολόμβου δοθείσαν λύσιν υπό προβλήματος τῆς στάσεως τού ώου επί τῆς αίχμῆς αυτού, άλλ' από τῆς άνακαλύψεως τῆς 'Αμερικῆς, ή φυσική έποίησε μεγάλα βήματα προόδου, ώστε σήμεραν τó τοιοῦτον πρόβλημα δύναται νά λυθῇ πολύ φυσικώτερον ή τότε, και ίδου πώς.

'Ανακινήσατε έν ών επάνω κάτω ούχι μὲν βιαίως, αλλά διά τρόπον ώστε ή ψυχῇ αυτού (κορμός) νά κατέλθῃ πρὸς τó αίχμηρόν μέρος αυτού, ένφ ή λευκή ούσια θά ανέλθῃ πρὸς τά επάνω ως έλαφροτέρα. Η ψυχῇ ως βαρύτερα θά σχηματίσῃ τó κέντρον τῆς βαρύτητος, και εάν δοκιμάσῃτε τότε τó ών θά στηθῇ άφ' έαυτοῦ επί τῆς αίχμῆς αυτού, χωρίς νά πέσῃ.

ΟΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Λουκουμάδες μοναδικόι. Θέσατε έντὸς χύτρας (κατασφόλας) περιεχοῦσης 2-3 οκάδας ύδατος, 25 δράμια σακχάρους, 20 δράμια βουτύρου, την φλοῦδαν ένὸς λεμονίου, και μικράν δόσιν ύδατος, και

άρήσατε νά βράσωσι. Είς την πρώτην βράσιν άφαιρέσατε την φλοῦδα του λεμονίου, προσθέσατε 160 δρ. άλευρου και άμέσως άνακατώσατε επί 4-5 λεπτά τῆς ώρας πρὸς την άκραν τῆς πυρᾶς. Τότε προσθέσατε όλόκληρον αυγόν και άνακατώσατε: μετά τούτο προσθέσατε και δεύτερον αυγόν, είτα τρίτον, άνακινούσντες τó όλον ζωηρῶς. Κατόπιν περιαιλείψατε διά βουτύρου σκέπασμά τι και εξαπλώσατε την ζύμην επ' αυτού, και άφού βυθίσῃτε μικρόν τι κοχλιάριον επί του ζέοντος έλαίου, λάβετε δι' αυτού ζύμην μεγίθους λεπτοκαρύου και ρίψατε αυτήν έν τῷ ζέοντι έλαίῳ ή βουτύρῳ.

4-5 λεπτά άρκουσι, οι λουκουμάδες λαμβάνουσιν ώρατον χρώμα, σχῆμα στρογγύλον, μεγεθύνονται τετραπλασίως, και άφού τās στραγγίσετε, τās ραντίσετε διά λεπτῆς σακχάρους και τās προσφέρετε εις την τράπεζαν.

Τίνι τρόπον τά γεώμηλα (πατάται) γίνονται εξαίσια. Έάν θέλετε νά φάγητε ταῦτα και νά εύχαριστηθῆτε, πρέπει νά μή τίθενται έντὸς του ύδατος πρὶν ή τούτο βράζῃ καλάς, και μάάλιστα εάν πρὸ τούτου τά θέσῃτε έντὸς ψυχροῦ ύδατος, ή άκαριαία μετατόπισις των άπό του ψυχροῦ εις τó βράζον ύδωρ καθίστασι ταῦτα εξαίσια, και βεβαιωθῆτε ότι θά τó επαναλάβητε.

ΒΟΑ ΚΑΙ ΟΥΧΙ ΒΟΙΣ

'Η σκηνή έν τινι καταστάματι τῆς οδοῦ 'Ερμού. Κυρία τις Ε. έφερε περί τόν τράχηλον μέγαν και ώραιότατον Βοα.

Είσελθὼν δὲ κύριός τις τῇ λέγει: — Si j' etais bois! (εάν ήμην ξύλον).

'Η κυρία μειδιάσασα κατά πρώτον έξοψῆ: βτέμμα επ' αυτού και άνεκάγχασεν.

- Διατί γελάτε, κυρία, έρωτᾷ αυτήν.
- Διότι είπατε ότι έπιθυμοῦτε νά ήσθε bois, δηλαδή ξύλον.
- Έννοήσατε τότε τó λάθος του ό κύριος, τῇ απήντησε: — 'Οχι bois, αλλά boa, ήθελον νά είπω.
- Αι! και άν ήσθε boa τί θά εκάμνετε;
- Θά σᾶς έπνιγον, άνεφώνησεν ό προσβλήθεις Κύριος εξ άγανακτήσεως.

τινας δὲ στιγμὰς άπαν τó βουνόν άντήχει από των φαιδρῶν αυτών βελασμάτων.

'Η κήθοδος ήρξάτο έν μέσω βαθυτάτου σκότους. Οι περιηγηταί διηυθύνοντο εις τó Χαροβάτι, οδηγούμενοι από τά μακρόθεν άπαστράπτοντα φῶτα του χωρίου. Οὐδέν έτάρασσε πλέον τῆς μεγάλῃς αιγῆν τῆς νυκτός, ειμή ένίοτε ό θρηνώδης γέλος τῆς γλαυκῆς ή ό κρότος λίθου τινός, όστις κυλούμενος ύπό τούς πόδας αυτών μέχρι του πλημῆνος χάνδακός τινος, άπεκάλυπτεν αυτοίς τόν κίνδυνον.

'Ητο ή φοβερά γαλήνη ή προηγουμένη συνήθως τῆς θυέλλης. Αίφνης ή σελήνη φανείσα επί τó όρος Μάρτις, έρώτισε τά έρείπια των Μυκηνῶν: αλλά μεγάλα τινά νέφη, ύψούμενα εκ τῆς θαλάσσης και ύπό του άνέμου ώθούμενα, εκκλύφον εύθὺς την όπατιαν ταύτην. Επί τινά λεπτά όμως ή πόλις του Περσείως και του 'Αγαμέμνονος έφάνῃ έν όλῳ τῷ φοβερῷ αυτῆς μεγαλείῳ. Κτισθεῖσα ως φωλεά αετῶν έν μέσω δύο όρέων, έχόντων τριγωνικήν την κορυφήν, ή πρό τρισχιλίων έτων άποθανούσα αυτή πόλις όμοιάζει μὲ σφίγγα καθομένη εις τούς πρόποδας δύο πυραμίδων.

— 'Ω! τί ώραία! — άνεφώνησεν ή δεσποινίς 'Ραμῶ. Τό θέατρον είναι άντάξιον των έν αυτῷ διδαχθέντων δραμῶν. Σᾶς παρακαλῶ, 'Ραλλοῦ, έλθετε μετ' έραῦ. Δέν άπέχομεν ειμή δέκα μόνον λεπτά από τó Χαροβάτι, ένόςφ δὲ ό κ. Θεοχάρης φροντίζει νά μᾶς προετοιμάσῃσι δείπνον και καταλύμα παρά τῷ κουμπάρῳ του, θά ιδώμεν τās Μυκῆνας,

- Σᾶς συνοδεύω, μή άμφιβάλλετε — έσπευσε νά είπῃ ό Θεοχάρης — άποτεινόμενος δὲ πρὸς τούς στρατιώτας. Σείε, είπε, τρέξατε νά είδοποιήσῃτε τόν Κουμπάρον μου!
- Πῶς τόν λέγουν, αφένδη;
- 'Ε! έρώσῃσέ τον...

Οι στρατιῶται δέν κατώρθωσαν νά λάβωσιν άλλας πληροφορίας παρά του Κώστα, όστις είχεν ήδη άπομακρυνθῆ μετά των δύο δεσποινίδων. Μετέβησαν εις τó χωρίον, κάμνοντες πολὺ λογικῶς την εξέξ σκέψιν, ότι ό ιερεύς ήθελεν εύθὺς δείξει εις αυτούς τόν άνθρωπον δν έζήτουν, άφού κρατεῖ τó βιβλίον των γεννήσεων.

Κατά τó μέσον σχεδόν τῆς πρὸς την 'Ακρόπολιν οδοῦ, ό Θεοχάρης, ή δεσποινίς 'Ραλλοῦ Βουγᾶ και ή Σωσαννα 'Ραμῶ εισῆλθον, χωρίς ν' άναγκασθῶσι ν' άφιπεύσωσιν, εις ύπόγειόν τι κτίριον, τó όποιον οι ιγγάριοι καλοῦσιν ό θησαυρός των 'Ατρείδων' δρομίσκος χαλασμένος παρά τόν λόφον ώδήγησεν αυτούς ύπό θόλον εύτόλμως κρεμάμενον εις ύψος δώδεκα μέτρων από του εδάφους. Κυκλική τις όπή, δι' ής τó κτίριον τούτο δέχεται τó φῶς, αὐξάνει την όμοιότητα του κτιρίου πρὸς τó Πάνθειον του 'Αγρίππα.

— Ίδου ή απόδειξις ότι τόν θόλον δέν έπενόησαν οι Ρωμαίοι, είπεν ό Θεοχάρης.

— 'Ηξέυρομεν ότι οι πρόγονοί σας έφεῦρον πάντα... Και την πυρίτιδα ακόμη: αλλά πῶς έκαμαν ίνα κινήσῃσι τοιοῦτους ύπερμεγέθεις λίθους; — ήρώτησεν ή δεσποινίς 'Ραμῶ.

— Τούτο δέν θά σᾶς τó είπω Δεσποινίς, αλλά δύναμαι νά ίκανοποιήσω άλλως πως την περιεργίαν σας, αλλά και την άντιπάθειαν, ήν φανίθετε ότι τρέφετε κατά των 'Αγγλων.

— Σᾶς άκούω.

— Πρὸ τιων έτών, αρχαιολόγος τις του Βρεττανικοῦ Μουσείου ήλθεν εις την 'Ελλάδα, ούχι, όπως ήθελετε υποθέσει, πρὸς μελέτην των άριστουργημάτων τῆς αρχαιότητος, ούχι ίνα άπολαύσῃ του άνεφέλου ούρανοῦ και του μαγικοῦ κλιματός μας, αλλά μόνον όπως αισθάνεται την ήδονήν νά διέλθῃ μιαν νύκτα εις τόν τόπον μας.

Α! Ε! Ι! Ω! ΟΥ!

Παρατηρητής τις έπισταμένως μελετήσας τόν χαρακτήρα των ανθρώπων συνεπέα του τρόπου αυτών του γελᾶν, δίδωσι ήμιν τó εξέξ συμπέρασμα: Κατ' αυτών οι γελῶντες και κρᾶζοντες Α! Α! Α! Α!... είναι έλευθέροι, ειλικρινείς, άγαπῶσι τόν θόρυβον και την κίνησιν και είναι εύμετάβλητοι.

Οι γελῶντες διά τῆς εκφράσεως Ε! Ε! Ε! Ε! Ε!... είσι φλεγματικοί και μελαγχολικοί.

Οι γελῶντες διά του Ι! Ι! Ι! Ι! Ι!... είναι οι παίδες, οι μαλακοῦ χαρακτήρος, οι δειλοί, άναποράσιστοι, και ακόλουθοι ιδεῶν ξένων.

Οι γελῶντες διά του Ω! Ω! Ω! Ω! Ω!... άποδεικνύει χαρακτήρα γενναίων φρονημάτων και τόλμην.

'Αποφεύγετε όμως τούς γελῶντας διά τῆς εκφράσεως οὐ! οὐ! οὐ! διότι είναι μισάνθρωποι και μοχθηροί.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

'Ο διδάσκαλος έρωτᾷ:

- Λέγε σύ, Πέτρε, τί λέγεται, χῆρος;
- 'Ο σύζυγος τῆς χήρας.

Είς πατήρ έλεγε εις τó τέκνον του.

— Μήν τρώγεις τούς όνυχάς σου, διότι θά κάμῃς πληγήν, και θά σοῦ κόψουν τās χείρας.

Μετά τινας ήμέρας ό παῖς οὔτος βλέπει έν τινι αἰθούσῃ την 'Αφροδίτην τῆς Μήλου άνευ χειρῶν.

— Πάτερ, λέγει, έν εκπλήξει, ιδὲ την κυρίαν ταύτην ήτις θά έφαγε τούς όνυχάς της και τῆς έκοψαν τās χείρας!

'Ο μικρός Γεώργιος άπαγγέλλει τó μάθημά του, και ό διδάσκαλος έρωτᾷ:

— Πολὺ περίεργον και πρωτότυπον.

— Ναι, άλλ' ό θησαυρός των 'Ατρείδων χρησιμεύει ως σταῦλος εις όλα τά ποιήματα του Χαροβάτι κατά τόν χειμῶνα, τούθ' όπερ γεννᾷ άφθονα έντομα, δι' ό και ό 'Αγγλος, άντι των αρχαιολογικῶν άνείρων, άτινα ήλιπζε, μόνον τó μαρτύριον εύρεν. 'Αδύνατον ήτο νά κοιμηθῇ. Και τότε άφίρωσε την ακούσιον άγρυπνίαν του εις τόν ύπολογισμόν του βάρους ένός λίθου εκατόν έβδομήκοντα χιλιάδας χιλίογραμμά.

— Εὔγε! ίδου ώφέλιμος άνακάλυψις εξαγορασθεῖσα άντι αίματος. Δέν είναι πολὺ άκριβᾶ φεντάσθητε όποια τιμῇ νά ξενισθῇ παρά τῷ 'Αγαμέμνονι! 'Επιστρέφων εις Λονδίον, δύναται νά καυχήθῃ επί ταῖς ώραιαῖς γνωριμαῖαις ας έχει τις εις την χώραν των Μουσῶν και των θεῶν!

Οι ίπποι αφίθησαν έν τῷ θησαυρῷ των 'Ατρείδων: ήτο εύκολώτερον ν' αναβῶσιν εις την 'Ακρόπολιν πεζοί μ' όλον τόν σφοδρόν εκείνον άνεμον, όστις είχεν έγερθῇ από τῆς δύσεως του ήλιου και ήπείλει νά τούς κατακρημνίσῃ.

Η δεσποινίς 'Ραμῶ, νευρική και άποφασιστική, άνερχήτο άδιστακτως την κρημνώδη άτραπὸν την φέρουσαν άποτόμως εις την 'Ακρόπολιν. 'Οσάκις δ' ύπό του σφοδροῦ άνέμου άνεχαιτίζετο, κρατεῖτο από των καυλῶν του άσφοδύλου και των μικρῶν μύρτων αι όποιαί έβλάστανον εις τās σχισμάδας των έρειπίων. Και, μετά τινά λεπτά, έβλεπε τις αυτην τρέχουσαν επί τῆς άκρας των βράχων διά μέσου τῆς θυέλλης.

Τό ένθουσιώδες αυτῆς πνεῦμα έμεθυσκετο ύπό του κρότου τῆς θυέλλης, ή δ' εύερέθιστος φαντασία τῆς έβόηθει

- Ποία είναι τά στοιχεῖά τῆς φύσεως;
- 'Ο αήρ, τó ύδωρ, ή γῆ.
- Και τί άλλο;
- Δέν ένθουμοῦμαι άλλο.
- Πῶς! έλησμώνησες τó τέταρτον φοβερόν στοιχείον τó όποτον προξενεί τόσα κακά.
- Α! ναι, 'Ξεύρω, ό σιδηρόδρομος!...

Παιδίον τι έρωτᾷ τόν πατέρα του:

- Τί πράγμα είναι, πάτερ, ό δράκος;
- 'Ο δράκος, φιλε μου, είναι έν μέγα ζών, τó όποτον δαγκᾷνε θνασιμῶς.

'Ο 'Ιωάννης έτιμωρήθη διά νηστείας, διότι δέν άπιστήθησε δέκα γραμμάς τῆς Γενικῆς 'Ιστορίας, μόλις κατορθώσας νά άπαγγείλῃ τρεῖς μόνον γραμμάς:

— Δότε μου τούλάχιστον φαγητόν διά τρεῖς γραμμάς, λέγει πρὸς την μητέρα του.

Είς τās εξετάσεις τῆς Γεωγραφίας:

— 'Ιωάννη, τί γνωρίζεις περί Ζακύνθου; τί προϊόντα παράγει.

- Μανδολάτα.
- 'Η Σύρος;
- Λουκούμια!

'Ομοίως εις τās εξετάσεις.

- Λέγε σύ Ραούλ, δύνασαι νά μᾶς είπῃς πόθεν γεννῶνται αι όρνιθες;
- Από τά αυγά!
- Και τά αυγά;
- Από τόν μανάβην.

τάς κλασικάς αυτῆς άναμνήσεις πρὸς άναπαράστασιν των αίμακτρῶν δραμῶν των διαδραματισθέντων άλλοτε έν Μυκῆναις: και άνεφώνει:

— Δυστυχῆς Θεέστα. ιδὲ ό αδελφός σου 'Ατρεῦς σὲ ήνάγκασε νά φάγῃς τó κρέας των τέκνων σου... 'Εδῶ ό 'Ατρεῦς έφονεύθη ύπό του Αἰγίσθου (sic) 'Εδῶ ό Αἰγίσθος διέ-

φαιρε την Κλυταμνήστραν, και μετ' αυτῆς έδολοφόνησε τόν 'Αγαμέμνονα μετά την εκ του Τρωϊκοῦ πολέμου επιστροφήν του... 'Εκεῖ, ό 'Ορέστης εξεδίχθησε τόν πατέρα του!.. 'Ελάτε λοιπόν, 'Ραλλοῦ!.. 'Ω! Οι όνηροί!.. Είναι ακόμη εκεί κάτω!..

Πράγματι ή 'Ραλλοῦ Βουγᾶ, αδιάφορος εις τās όνηροπολήσεις του παρελθόντος, προσεγῆρει βραδείως, τῇ βοηθείᾳ του Κώστα. Αι άστράπαι, αι άπαύστως διασχίζουσαι τά νέφη, άνωθεν τῆς πόλεως ταύτης, τῆς άπαίσιον φήμην χαιρούσης, καθίστων αυτην οἰοεῖ Γόμορρα, πόλιν μέλλουσαν νά-

Ἀνταποκρίσεις τῆς «Φύσεως»

Ἰω. Δ. Πάτρας. Ἀπεστείλαμεν χάρις. — Κ. Ν. Σύρον. Δ. Σ. Πάτρας. Ο. Κ. Χαλκίδι Ν. Δ. Κέρκυραν. Π. Ρ. Κέρκυραν. Β. Π. Σύρον. Β. Δ. Πύργον. Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν. Χάρται Φυσικῆς καὶ Ἡμερολογίου ἀπεστάλησαν ἡμῖν. Σὺς ἐνεγράψαμεν καὶ ἀπεστείλαμεν ἀποδείξεις, ἅς δέον φυλάξητε, διότι ὁ ἐπ' αὐτῶν ἀριθμὸς ἀποδείξεως χρησιμεύσῃ εἰς κληρώσεις λαχείων.

— Δ. Β. Ἀθήνας. Σὺς ἐνεγράψαμεν. Ἡ κληρώσις βεβαίως γερῆσεται ἀπὸ τοῦ ἔτους ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ἀργότερον σὺν τῇ αὐτῆς τῶν συνδρομητῶν, δὶς. — D. Ch. Athènes. Ἐλάβομεν ἐπιστολὴν μετὰ συνδρομῆς. Πίνακας δὲ θὰ λάβητε διὰ τοῦ διανομῆως μᾶς. Συνεργασίαν δεχόμεθα εὐχαρίστως, ἀρκεῖ νὰ περιστρέφῃται εἰς ζητήματα ἐνδιαφέροντα, κοινωφελῆ καὶ περίεργα, ἰδίως ἀφορῶντα εἰς τὰς νεωτέρας τέχνας καὶ ἐπιστήμας, ἐφευρέσεις καὶ ἀνακαλύψεις, εἰ καὶ ἀναγόμενα εἰς τὰ δημόσια ἔργα, μηχανικὴν κτλ.

— Γ. Κ. Βόλον. Ἐνεγράψατε 7 καὶ οὐχὶ 3 συνδρομητῶν, ἐκτελεσθέντων ἀνταρτίσθητε καὶ τὸν ἑαυτὸν σας, ὅπερ οὐκ ἔδει, ἀφοῦ πρὸς ὑμᾶς θ' ἀποστέλλεται δωρεὰν ἡ Φύσις. Ἐν τούτοις ὑμεῖς χαριζόμενοι εἰς τὴν προθυμίαν σας, θὰ σὺς ἀποστέλλωμεν αὐτήν, ἐπιπέζοντες ὅτι θὰ ἐγγράψητε βραδύτερον καὶ ἄλλους. Τοὺς Χάρτας βεβαίως θ' ἀποστέλλωμεν.

Εἰδοποιήσεις

Τὸ πρῶτον φύλλον τῆς «Φύσεως» ἀποσταλήσεται καὶ εἰς μὴ συνδρομητῶν, οὓς παρακαλοῦμεν νὰ δηλώσωσι τῇ ἡμετέρᾳ Διευθύνσει, ἐὰν ἐπιθυμῶσιν νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ ἀποστολὴ τοῦ Περιοδικοῦ ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει νὰ λάβωσι τὴν καλωσύνην νὰ ἐπιστρέψωσι τὸ φύλλον τοῦτο εἰς τὸ ἡμέτερον γραφεῖον τῆς Διεκπεραιώσεως, κείμενον ἐν ὁδῷ Μουσῶν-Νίκης, ἀριθ. 2, παρὰ τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος.

Πᾶς ἐγγραφόμενος συνδρομητῆς δέον ν' ἀποστείλῃ καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς του ὅπως μὴ στερηθῇ τοῦ δικαιώματος τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὰς κληρώσεις τῶν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν, καὶ τῶν ἐν τῇ ἀγγελίᾳ ὀρισθέντων δώρων.

Ἡ διεύθυνσις τῆς «Φύσεως»

Η ΦΥΣΙΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ, ΤΕΧΝΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ,
ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ,
ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ, ΠΟΙΗΣΙΣ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ, ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ.

ΚΑΙ

ἐν γένει διατριβαὶ καὶ δημοσιεύσεις ποικίλαι, κοινωφελεῖς,
τερπναὶ καὶ χρήσιμοι εἰς πάντα κοινωνικὸν ἄνθρωπον.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΑ ΠΑΙΓΝΙΑ

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ

ΕΥΘΗΝΙΑ ΕΚΤΑΚΤΟΣ

ΟΡΟΙ ΕΠΩΦΕΛΕΙΣ

Πᾶς συνδρομητῆς προπληρόνων ἐξαμνηθρον συνδρομῆν λαμβάνει δωρεὰν ἓνα χάρτην τῆς πειραματικῆς Φυσικῆς Ἱστορίας καὶ ἐν Ἡμερολόγιον διαρκές. Πᾶς δὲ προπληρόνων ἔτησιαν συνδρομῆν λαμβάνει μέρος εἰς 25 κληρώσεις τῶν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν, καὶ εἰς ἑτέρας 25 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας ἑτησίως.

Ὁ ἐγγράφων 8 συνδρομητῶν λαμβάνει τὴν «Φύσιν» δωρεὰν ἐπὶ ἓν ἔτος.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Δ' ἐν ἔτος διὰ τὸ ἑσωτερικὸν δραχ. 6. διὰ τὸ ἑξωτερικὸν φραγκ. 10.
Διὰ ἕξ μῆνας » » » 4. » » » 6.
Γραφεῖον ὁδῶν Μουσῶν-Νίκης ἀριθ. 2 παρὰ τῇ Πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος.

καταστροφῇ ὑπὸ τοῦ πυρός τοῦ οὐρανοῦ. Ἡ νεαρὰ κόρη ἠ-
ρείδετο τρέμουσα ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ συντρόφου τῆς, καί,

κυριευθεῖσα ὑπὸ τοῦ φόβου, ἐσφίγγετο ἐξ ἐνστί-
κτου εἰς αὐτὸν ὡσάκις ἤστραπτε καὶ ἐβρόντα.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἔμελλον νὰ εἰσελθῶσιν εἰς τὴν πόλιν, δὲν εἶδον πλέον τὴν παιδαγωγόν. Ἡ τολμηρὰ Γαλλίς εἶχεν εἰσελθῆ εἰς τὰ ἐρείπια χωρὶς νὰ τοὺς ἀναμῆν. Ἔστησαν ἐν τούτοις ὑπὸ τὴν μεγαλοπρεπῆ θύραν, τὴν φέρουσαν ἀνωθι τοὺς δύο λέοντας ἦτο κατάλληλον καταφύγιον κατὰ τῆς βροχῆς, ἥτις ἀπὸ τινων στιγμῶν ἐπιπτεν ἤδη ἐπὶ τῶν πετρῶν τοῦ πελασγικοῦ τείχους.

Καίτοι αἱ θύελλαι, εἰς τὰ παράλια καὶ εἰς τὰ ὄρη, διαλύονται μεθ' ὅσης ταχύτητος καὶ γεννῶνται, ἢ δεσποινίς Βουγᾶ καὶ ὁ Θεοχάρης ἠναγκάσθησαν νὰ μείνωσιν ἐπὶ ἀρκετὴν ὥραν ὡς αἰχμάλωτοι τῶν δύο λιθίνων λέόντων, τῶν προφυλασσόντων αὐτοὺς κατὰ τῆς βροχῆς.

Ὁ αὐτὸς μανδύας, ριπτόμενος ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν, περιέβαλλεν ἀφοτέρους καὶ τοὺς ἐφύλαττεν, ὡς ἄλλοτε ἐν καὶ τὸ αὐτὸ φύλλον λατανίας ἐφύλαττε ταυτοχρόνως τὸν Παῦλον καὶ τὴν Βιργινίαν.

Μόνοι, ἐν τῇ σκοτεινῇ ταύτῃ νυκτί, ὁ μὲν παρὰ τῇ δέ, κεκοπιακότες, ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν ἀτμοσφαιρας πλήρους ἠλεκτρικότητος. τί ἀρα συλλογίζεται ἡ γλυκίσα Γαλλοῦ; ἀνησυχεῖ ἀναμφιβόλως διὰ τὴν δεσποινίδα Ραμῶ...

Τίς ἤξεύρει ποῦ εἶναι;

Ὁ Κώστας μόνον τὴν εὐτυχίαν του συλλογίζεται μάλιστα δύνανται νὰ συνέλθῃ ἐκ τῶν συγκινήσεων τῆς ἡμέρας μὴ ταῦτα